

Thus, in conclusion, it is necessary to add that all the above mentioned exercises , as well as language and communicative games, should be feasible in terms of volume; activate different types of memory, perception and thinking; have a goal and be motivated; activate mental activity; be close to real situations.

Бібліографічні посилання:

1. Гальскова Н.Д., Гез Н.И. Теория обучения иностранным языкам. Лингводидактика и методика. М.: Издательский центр «Академия». 2006. 336 с.
2. Пассов И.И. Коммуникативный метод обучения иноязычному говорению. М.: Просвещение. 1991. 223 с.
3. Kuzmenko A.O., Serdyuchenko Yu.O. Language teaching and forming of oral communication skills through role play // Philological sciences: development prospects in countries of Europe at the beginning of the third millennium: Collective monograph. 2018. P. 207 – 226.

Скиба Елеонора Костянтинівна,
доктор філософських наук,
професор Дніпропетровського державного
університету внутрішніх справ

ГЕНДЕРНА ТЕОРІЯ ТА РОЗБУДОВА ПРАВОВОЇ ДЕРЖАВИ

Сучасні соціально-культурні та політичні трансформації ввели в теоретичні науки нову тему, пов'язану з гендерними дослідженнями. Проблеми рівності та справедливості у відносинах між чоловіком і жінкою, що сформувалась в концепціях філософії і багатьох соціальних наук у другій половині ХХ століття – феномен вкрай важливий і багатоплановий для формування правової держави з його концепцією юридичного закріплення прав і свобод кожного громадянина. Соціальні, культурні та політичні зміни сьогодення спричинили собою бурхливий розвиток гендерних досліджень, сформувавши та обґрунтувавши нову парадигму гуманітарних досліджень та реалізуючи при цьому нові можливості аналізу політичних процесів. Це пояснюється тим, що практично всю історію існування філософська і наукова думка ігнорувала внесок і значення жінок в розвиток суспільства та процес розбудови держави. Як відзначають сучасні дослідники, навіть сьогодні, всупереч заявленому в суспільстві юридичній рівності прав жінок і чоловіків, ці відносини далекі від реально діючого паритету.

На існуючу у дійсності різного роду гендерну нерівність дуже часто або не звертають увагу, або вона вважається природно детермінованою. Вчені останніх десятиліть ХХ століття початку ХХІ століття, досліджуючи будь-які соціальні інститути, використовують гендер як методологію дослідження. Вони ставлять питання про те, чому практично у всіх відомих нам людських суспільствах і культурах чоловіки наділені повноваженнями домінування над

жінками, яким чином формується і як відтворюється дихотомія відносин чоловік – жінка? Чому в патріархатній культурі досвід та внесок жінок в створенні суспільно корисної і значущої праці взагалі не враховуються, а значить, тим самим, заперечується роль жінки як суб'єкта, творця історії, яка діє в суспільстві нарівні з чоловіком?

Протягом всієї історії європейського суспільства жінок переконували, що соціально – публічне життя не є їхня доля, що найкраща і єдина сфера реалізації себе для жінки є винятково сімейна сфера. Навіть сьогодні деяким чоловікам уявляється дивним і незрозумілим прагнення сучасних жінок реалізувати свою особистість у світі соціально-активного життя, вийти за рамки стандартних уявлень про «кращу жіночу долю».

Вчені, що працюють з проблемами гендеру, філософи-феміністи прагнуть оновити базові політичні поняття, філософські концепти та досліджувати під новим кутом зору відносини влади. Вони почали вивчати публічну сферу, інститути демократії, громадянства з точки зору дослідження витоків формування та постійного відтворення соціально-культурної дихотомії між чоловіками та жінками. Йдеться про спроби суспільства винайти засоби подолання гендерної нерівності та побудови громадянського суспільства, яке і є передумовою існування правової держави.

Однак, треба зазначити, поряд із цією тенденцією виявляються завжди існуючі у нашій країні, але глибоко приховані, патріархатні установки суспільної свідомості.

Як ми бачимо, початок ХХІ ст. демонструє, що самосвідомість жінки значною мірою зросла у суспільстві, жінки стали набагато активнішими і емансипованішими, у цілому змінилося і відношення чоловіків до жінки як до особистості, що, безсумнівно, віддзеркалює внесок гендерних досліджень і у теоретичну, і у практичну діяльність, які спрямовані на зміну свідомості чоловіків, і жінок, оновлення їх суб'єктивації і саморефлексії.

Гендерні дослідження як самостійний науковий напрям, виникли на Заході у кінці 80 – х років минулого століття (у нас дещо пізніше) на відміну від фемінізму, який переживає нині вже третю хвилю за свою більш ніж двохсотлітню історію. Як відомо, гендерні дослідження багато у чому були результатом певного переосмислення руху та ідеології фемінізму, обмеженості так званих жіночих досліджень, що отримали на Заході поширення у 60- х роках минулого століття. З іншого боку, сучасний фемінізм розглядається не тільки як боротьба за рівні права, не тільки як «жіночий рух», соціально-політична теорія, але і як «форма альтернативної свідомості», «альтернативна філософська концепція соціокультурного розвитку».

У широкому смислі, філософський і політичний проект гендерних досліджень стверджує законодавчу і реальну рівність можливостей для самореалізації особистості незалежно від статі (і чоловіків, і жінок). У вузькому смислі – це є реалізація феміністського проекту, спрямованого на зміцнення соціального статусу жінок. Дослідники підкреслюють, що об'єкт гендерних до-

сліджень – це аналіз відносин між чоловіками і жінками як соціальними суб'єктами. Філософія гендерних досліджень передбачає альтернативні погляди на відповідні практики у розподілі ресурсів, влади і впливу між чоловіками і жінками.

Важливість і актуальність гендерних досліджень полягає в тому, що вони надають можливість осмислити головним чином західноєвропейський досвід, новітні феміністські філософські теорії і їх взаємовплив, окреслити актуальне на сьогоднішній день коло цілей і завдань, оскільки вітчизняна філософська думка повинна стати співзвучною новій сучасній філософській та політичній культурі, різноманітній соціальній реальності суспільства, яке знає усе більше складних трансформацій. Одним з ефективних інструментів досягнення мети щодо створення справедливого і гармонійного суспільства є включення гендерних досліджень у систему сучасного філософського знання. Розгляд питання про відношення особистості і суспільства, влади і автономії особистості, постмодерністської ідентичності, свободи і підпорядкування з позицій гендерної теорії істотно змінює колишнє знання про простір людського буття і його організації. Особлива роль у розвитку активної творчої особистості – чоловіка і жінки – належить гендерній теорії.

Тільки вільна людина є тим активно діючим елементом суспільства, що складає громадянське суспільство. Вважаємо за необхідне підкреслити, що неможливо в сучасних умовах побудувати правову державу і сформувані громадянське суспільство, не подолавши проблему відтворення гендерної нерівності.

Смирницька Єлізавета,
студентка Дніпропетровського державного
університету внутрішніх справ,
Шубенок Тамара Іванівна,
викладач кафедри соціально-гуманітарних дисциплін
Дніпропетровського державного
університету внутрішніх справ

ЗАПРОВАДЖЕННЯ ІНОВАЦІЙНИХ ТЕХНОЛОГІЙ ПІД ЧАС ВИВЧЕННЯ ІНОЗЕМНИХ МОВ

Освіта – визначальний чинник соціальної, культурної, економічної та наукової життєдіяльності людства. Для удосконалення рівня освіти у суспільстві необхідно вивчати іноземні мови. Зараз значних обертів та особливого значення у своєму розвитку набуває запровадження іноземних мов. Оскільки, наша країна на сучасному етапі проходить шлях до євроінтеграції та глобалізації в європейському просторі, питання щодо запровадження інноваційних технологій під час вивчення іноземних мов є дуже актуальним. Вивчення